

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24.06.2015, sp. zn. 22 Co 39/2015, ECLI:CZ:MSPH:2015:22.CO.39.2015.1

Číslo: 51/2016

Právní věta: Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby provedený opatrovníkem jmenovaným soudem podle zákona upravujícího zvláštní řízení soudní činí (po snížení o 20 % podle § 12a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů) 400 Kč.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 24.06.2015

Spisová značka: 22 Co 39/2015

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Opatrovník

Předpisy: § 12a odst. 1 předpisu č. 177/11996Sb. ve znění od 01.01.2014

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. 22 Co 39/2015, částečně změnil a částečně potvrdil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 26. 11. 2014, sp. zn. 59 L 369/2014.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Usnesením ze dne 26. 11. 2014 Obvodní soud pro Prahu 4 zastavil řízení (výrok I.), opatrovníkovi přiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ve výši 800 Kč (výrok II.), státu nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.) a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.). Podle odůvodnění usnesení soud prvního stupně usnesením ze dne 16. 6. 2014, zahájil řízení o přípustnosti převzetí a dalším držení M. V. ve zdravotním ústavu jmenoval mu pro toto řízení opatrovníka a vyslovil souhlas s jeho převzetím do zdravotního ústavu. Protože umístěný M. V. byl dne 9. 9. 2014 propuštěn, soud prvního stupně podle § 16 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, (dále jen „z. ř. s.“) pro odpadnutí důvodu pro jeho vedení řízení zastavil a opatrovníkovi podle ustanovení § 151 odst. 2 o. s. ř. přiznal odměnu za zastupování ve výši 500 Kč (podle § 9 odst. 5, § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), tj. celkem částku 800 Kč, a o náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 23 z. ř. s.

II.

Odvolání a vyjádření k němu

2. Proti výroku pod bodem II. tohoto usnesení podal jmenovaný opatrovník včasné a přípustné odvolání. Namítl, že soud prvního stupně mu odměnu za zastupování přiznal podle § 9 odst. 5 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., avšak správně ji měl určit podle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., za použití moderačního ustanovení § 12a vyhl. č. 177/1996 Sb., v částce 800 Kč za jeden úkon právní služby. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený výrok II. změnil a přiznal mu odměnu a náhradu hotových výdajů ve výši 1100 Kč.

III.

Důvodnost odvolání

3. Odvolací soud podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. přezkoumal napadený výrok usnesení, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, byť z jiných důvodů, než namítá jmenovaný opatrovník.

4. V daném případě byl opatrovník pro toto řízení umístěnému jmenován podle ustanovení § 83 odst. 2 z. ř. s. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud jmenovanému opatrovníkovi výši odměny (za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení) stanovil podle § 7 bod 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. z tarifní hodnoty určené podle § 9 odst. 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění účinném od 1. 1. 2014. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že při výkonu funkce opatrovníka ustanoveného správním orgánem účastníku řízení, ustanoveného soudem podle zákona upravujícího trestní odpovědnost právnických osob, jmenovaného soudem podle zákona upravujícího zvláštní řízení soudní nebo ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, který byl stížen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení, nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat, se považuje za tarifní hodnotu částka 1000 Kč.

5. V občanském soudním řízení se neuplatňuje zásada zákazu *reformatio in peius*. Soud o nákladech řízení rozhoduje z úřední povinnosti (§ 151 odst. 1 o. s. ř.), a není tak vázán rozsahem požadavku uplatněného odvolatelem v odvolání. Odvolací soud proto nemohl přehlédnout, že výše odměny přiznaná soudem prvního stupně jmenovanému opatrovníkovi nebyla ve smyslu § 12a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. (jehož se v odvolání dovolává sám opatrovník) redukována o 20 %. Toto ustanovení totiž dopadá i na opatrovníky ustanovené podle zákona o zvláštních řízeních soudních, protože tato řízení spadají pod termín občanské soudní řízení. Takový závěr obecných soudů byl z hlediska ústavnosti aprobován v usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 4. 2015, sp. zn. [II. ÚS 930/15](#).

6. Pokud některé obecné soudy při stanovení odměny jmenovaného opatrovníka vylučují aplikaci § 12a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. s argumentací, že toto ustanovení snižuje sazby odměny podle § 7, nikoliv podle § 9, je třeba dodat, že v takovém případě zaměňují pojmy sazba odměny a tarifní hodnota. Tarifní hodnota se určuje způsobem uvedeným v ustanoveních § 8 až § 10a vyhl. č. 177/1996 Sb. a sazba odměny až následně z takto určené tarifní hodnoty způsobem uvedeným v ustanovení § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. Teprve takto stanovená sazba odměny (tedy nikoliv tarifní hodnota) se v daném případě dále redukuje o 20 %.

7. Odměna jmenovaného opatrovníka tak za aplikace § 7 bod 2, § 9 odst. 5 a 12a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. při jednom poskytnutém úkonu právní služby správně činí 400 Kč. Po započtení částky 300 Kč coby jednoho režijního paušálu ve smyslu § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů celkem 700 Kč.

8. Odvolací soud proto napadené usnesení ve výroku II. podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o. s.

ř. *per analogiam* co do výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů změnil a ve zbývajícím rozsahu je v tomto výroku podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.